Ч. 56 Четвер 12 (24) марта 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Будова ювилейної церкви у Відни.

Під протекторатом архикнягині Мариї Тереси і під почетною президиєю князя-архієпископа міста Відня, кардинала дра Антонія Ґруші, завязав ся у Відни комітет для побудованя ювилейної церкви з нагоди 50-літних роковин панованя Цісаря Франца Йосифа I. і видав до всїх горожан австрийскої держави отсей поклик:

Сего року сьвяткує наш Достойний Монарх сьвято, що повинно наповнити кожде патріотичне серце найживійшою радостию і найвисшим одушевленем.

В те сьвято повертає ось у пятьдесяте сей пропамятний день, в котрім Господь покликав нашого улюбленого Цісаря Франца Йосифа I. на престол.

Пятьдесять лїт! Половина віка! В житю народів се лише короткий пробіг часу, маленька филя в могучій рiцї времени! В поодиноких-же людий займає половина столїтя часто й цїле житє. Комуж довело ся дїлати цїлих пятьдесять лїт з вірою і сумлїнно, такому звачайно дістають ся з того приводу відзначеня, такого спотикають почести.

А коли Господь позволив обходити таке сьвято могучому князеви, володареви многих і великих країв і народів; коли він понри те доконав великих дїл, приєднав собі знаменитими чеснотами серця своїх пiддапих і їх горячу любов: тодї буде се один з найкрасших памяткових днів, спільний ювилей всїх єго народів!

О скількож більше стане ся се, коли тою особою є наш найулюбленїйший Цісар Франц Йосиф, потїха й гордощі пiддапих котрого славноване маємо власне обходити! Чим-же суть для такого володаря й найбільше блискучі ознаки преданости і вірности, яких не хибує і не хибне нїколи? Чиж они дорівняють висотї сеї подиї, а передовсім достойній особі горячо улюбленого Монарха?

Сам Єго Величество Цісар зволив своїм високо чесним желанєм пособити нашим усилям, щоби цісарский ювилей відсьвяткувати найбільше достойним чином. З правдиво цісарскою благородностию ума заявив монарх, що шукає потїхи в щастю і в добробитї своїх горожан, а не в своїм власнім, що найкрасшим подарком сьвяточним на ювилей єго панованя були-б дїла добродійні і чоловіколюбні. А се гарне цісарске слово оказало чарівну силу. По всїм усюдам підносять ся церкви, школи, доми для хорих і спріт і найріжнороднїйші заведеня, присьвячені публичному добру і полекші в недолї одиниць; слїдно, що неначе на перегони дїлає ся добро, а дїлає ся оно з любови до Цісаря. Цісарске слово находить відгомон в серцях усїх Австрийцїв, а коли в пору ювилея линуть в небо безчисленні побожні мольби за нашого Цісаря, то проміж ними знайдеть ся богато, богато глубокого відчутого благословеньства, що виливає ся з вдячних сердець тих людий, котрим цісарский ювилей приніс заразом моральні й материяльні добродійства, основу істнованя, яке годить ся чоловікови, печаливу опіку в хоробі і в старости, полекшу в нуждї.

В дусї сего благородного стремлїня — патріотичними дїлами почтити Цісаря — хотять власне підписані подати новий провід й виконати по думцї цісарского слова дїло добре, богоугодне, прислужне найсьвятійшим інтересам людскости не тілько на яку там хвилю, але й на грядучі столїтя і поколїня, довершити-ж сего іменно за помочию будівлї, що єї заснованє буде на всї часи вязати ся зі згадкою великого торжества з року 1898. Є се будова парохіяльної і ґарнізонової церкви в надунайскому городі, в другім віденьскім повітї, котрої оказує ся конечна потреба в тій части міста, що так під зглядом залюдненя розвиває ся і котру так Єго Величество Цісар підпомагає; є се конечне з огляду на численне заселенє сеї частини, особливож людьми робітничого стану, як також з огляду на побудовані дві великі казарми, що також вказує на потребу близшого душпастирского догляду.

Так от шлемо сей поклик до сердець всїх австрийских патріотів без ріжниці народности і політичних напрямів і просимо пособляти сполученими силами будові сеї цісарскої ювилейної церкви, в котрій побіч будучої громади парохіян будуть молити ся до Бога й наші хоробрі вояки. Сей божий храм посьвятить ся сьв. Францови з Асижа, патронови Єго Величества. Побудованем побічних капличок, що мало-б ся їх присьвятити сьвятим оборонцям поодиноких країв, перемінить ся тота церква на могутну, з далека слїдну признаку згоди і вірности Цісарю, на символ однодержавної гад-

7)

Мамин син.

(Повість з нїмецкого — Артура Цаппа.)

(Дальше).

То був один з найщасливійших вечерів в житю панї Кестерової. Оттонцьо лишив ся на вечерю а Єлена Ціммерман мусїла постарати ся о знамениту печеню, гуску і инші рідкі річи. Коли молода дївчина збирала ся о десятій годинї вечером до дому, попросив єї Отто вічливо, щоби міг відвести єї, хоч обоє ішли в противних напрямах.

— О, прошу вас, пане референдар, не трудити ся задля мене — відповіла скромно — я не бою ся, ходжу кождого дня сама.

— Але простіть, панно Єлено — наставав Отто.

— Я не простив би собі, колиб допустив, аби ви о такій пізній годинї виходили самі на улицю.

Кароль почервонів по тих словах, з котрих почув для себе укритий докір. Він гнївав ся сам на себе тим більше, що мусів признати братови справедливість. Правда, він не з нечемности не провадив дївчини вечерями домів, лише длятого, що о тім нїколи не думав.

Від того дня відводив Кароль Єлену кождого вечера, лише коли Отто приходив з відвідинами — а він приходив тепер якось дуже часто — розуміло ся само собою, що Єлена ішла з ним.

Недуга панї Кестерової рішучо тепер переломила ся і она стала скоро приходити до здоровля, до чого не мало причиняли ся части відвідини єї любимця. Она могла знов на більшу часть дня вставати з постели і з дня на день кріпшали єї сили. Єлена Ціммерман приходила лиш на кілька годин перед полуднем, бо панї Кестерова могла вже дещо й сама робити. Та зміна мала в першім рядї той наслїдок, що пан референдар зробив ся так, як і давнїйше, рідким гостем в Руґійскій улици, а відтак, що Кароль посумнів і став ще більше мовчаливий як перше. Він вже так привик стрічати дома по своїм приходї вечером лише лице Єлени і весело з нею розмавляти, що єму тепер справдї чогось не доставало. Єго житє було доси таке одностайне, а з огляду на жіночі ласки таке бідне, що поява молодої, хорошої дївчини і з кождим днем сердечнійші відносини між ними обоїма, зробили на него глубокий, незатертий вплив. Яка ріжниця між нею а дївчатами, що працювали під єго проводом в фабрицї і котрі своїми безличними розмовами і поганим поведенем зробили єго недовірчивим і упередженим до берлиньских дївчат низшого стану. Нїколи не вийшло з уст Єлени Ціммерман нїяке неприличне слово, і в цїлій своїй появі та розмовах вказувала она понри доброту серця, нїжність і правдиво дитинячу невинність. І дивно, ті прикмети молодої дївчини ще збільшили ся в Каролевій уяві в міру того, як від неї віддалював ся, і єму здавало ся, що Єлена Ціммерман єсть взірцем женщини, що то цїлком неможливо, щоби він найшов коли в житю дївчину, котра би була хоч би подібна до неї з душі і тїла.

В Каролевім поведеню почало об'являтись щось неспокійного, сумовитого, нервового, чого перше не слїдно було в цїлій єго патурі. Він став невдоволеним і гнївливим, в мешканю єго ро, ичів було єму тепер якось непривітно. Тепер, коли з убогої хатини щезла ясна стать молодої дївчини, видавалось єму всьо дуже пустим і незвичайно щоденним.

Коли перше ішов з фабрики просто до дому, чув тепер потребу довших проходів. Єго уява займала ся безнастанно Єленною Ціммерман, тому й не диво, що і єго ноги несли єго мимохіть в сторону, де витали єго думки. Що мав би він їй сказати, того не знав, але в нїм кріпшало з кождим днем бажанє бачити єї і поговорити з нею. Рано у родичів ледве лучалась єму нагода привитати ся з нею, а коли прийшов в полудне на обід, Єлени Ціммерман вже не було.

Одного вечера, коли він як звичайно проходжував ся в околици Панкскої улиці, представивсь єму несподївано вид, при котрім нагле аж затремтїв, немов би єго прошибла електрична струя. Там, по другій сторонї улиці ішла Єлена Ціммерман, а коло неї поступав своїм звичайним гордим ходом єго брат Отто. Обоє вели оживлену розмову. Кілько разів переходили попри ліхтарню, бачив він виразно, як она обертала лице до свого товариша і уважно прислухувалась єго бесідї.

Зачудованим Каролем заволодїло нараз незвичайне зворушене, біль, гнїв, лютість і розчароване. Попри то відзивало ся в нїм щось як би чувство тревоги і пригнобленя та невисказаного жалю.

ки, що вяже всї народи нашої монархії, а воплотилась именно так гарно в нашій армії. Жовніри, що носять цїсарский суртук, суть усї товаришами і братами по оружию, хотя й ріжнять ся під зглядом народности й бесїди.

Найже пособить кождий в тому дїлї, повному найбільших доказів почести, та най поспішить з датками після сили і спромоги; найже здвигне ся нова божа сьвятиня тут у нашім красні́м городї цїсарскім, велика най она буде й величава, як пристоїть любови народів Австриї до свого володаря; най буде місцем, на котрім плисти-ме в небо подяка за всї добродїйства, мольба о боже благословеньство для нашого горячо улюбленого Цїсаря, для цїсарского дому і для нашої дорогої Австриї!

Віденъ, в торжественний день сьв. Йосифа 1898.

Слїдують підписи президиї, в склад котрої входять *Карльос князь Кляри і Альдрінґен*, яко президент, *др. Кароль Люеґер*, посадник Віденя яко заступник президента і *др. Ернест Гаввірт*, аббат монастиря на Шоттен, яко заст. президента і членів комітету.

Вісти полїтичні.

(Голоси праси о проґрамі ґр. Туна. — Християньско славяньский клюб а федералїзм. — Румуньский клюб а коло польске. — Умова Росиї з Франциєю в справі концесий в Хінї)

Вся праса заговорила широко о проґрамі ґр. Туна. Fremdenblatt каже, що проґрамата предкладає кооперацию всїм партиям, котрі хотять зробити парлямент здібним до працї. Партиї можуть піти в напрямі, вказанім їм ґр. Туном, без обави, що відступлять від своїх народних і полїтичних засад. — Reichswehr каже, що ґр. Тун дав доказ, що знає докладно круг прав і обовязків, в котрий дістав ся через свій уряд. — Deutsche Ztg. орґан нїмецких народовців, каже, що годї вести обструкциї лиш самими ганблячими словами і треба раз зробити конець авантурам шенерерівців. — N. fr. Presse добачує головну цїль проґрами ґр. Туна в тих уступах, в котрих він говорив о правильнім ходї законодавства і о заведеню нормальних відносин парляментарних, вижидає однакож близших пояснень в тім напрямі. За головну характеристику проґрами ґр. Туна уважає та ґазета слова ґр. Туна: „на дорозї конституцийній“, котрих він ужив очевидно по глубокій розвазї. — Narodni Listy, орґан Молодочехів виступають против правительства за то, що в своїй проґрамі не заявило ся рішучо за правицею, але висказало заяву, котра під взглядом полїтичним не говорить нїчого.

Християньско-славяньский клюб, до котрого належать і Русини згодив ся на кандидатури Ферянчича і Лупула до президиї палати. Именем сего клюбу має промовити в повній палатї пос. Шустерчич і висказати признанє правительству за то, що оно в своїй проґрамі заповіло справедливість правлїня; він має покласти також вагу на охорону рівноуправненя народних меншостий і на удержанє парляменту і конституциї. Клюб сей — о скільки зачувати — єсть противний змінї конституциї в дусї федералїстичнім.

Румуньский клюб згодив ся на кандидатуру Лупула і Ферянчича, а специяльно що-до кандидатури Лупула заявив ся за нею зі взглядів патріотичних і солїдарности. Клюб поручив своїй комисиї парляментарній зажадати від Кола польского поясненя, позаяк у віденьских ґазетах появила ся була вість, що Коло польске єсть неприхильне кандидатурі Лупула.

Echo de Paris доносить, що оногди приїхав до Парижа з Петербурга радник тамошної француской амбасади Вовінє і привіз з собою умову, заключену межи ґр. Мурявєвом а француским амбасадором ґр. Монтебельо що-до концесий, які Росия і Франция мають одержати в Хінї. На основі тої умови виготовив мінїстер справ заграничних Ганото проєкт договору, котрий подасть в суботу до відомости палати послів.

Новинки.

Львів дня 23-го марта 1898.

— **Відзначеня.** С. В. Цїсар надав професорови академічної ґімназиї у Львові дрови Ом. Савицкому титул і характер цїсарского радника з увільненем від такси.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** ухвалила на засїданю з дня 21-го марта с. р.: 1) Визначити на представителя учительства до ц. к. окружної ради шкільної в Залїщиках Казим. Райтера, управителя 5-кл. школи мужеской в Залїщиках; 2) именувати учителями в школах народних: Ем. Хшонщевску управителькою, а Брон. Тустановску і Зен. Лесецку учительками старшими при 5-кл. школї женьскій в Підгайцях, Стеф. Юркевича учителем 1-кл. школи в Староміщинї, Мих. Кшечковского в Ниврі і Фел. Мильчановску в Вовчугах; 3) приймити до відомости справоздане краєвого інспектора шкільного з люстрациї ґімназиї в Перемишли.

— **Осторога перед еміґрациєю до Бразилїї.** Сеї весни мають — як вже відомо — знов вербувати наших селян з Галичини до Бразилїї, на робітників до горячих провінций бразилїйских San Paolo, Minas Geraes i Espiritu Santo. З уваги, що при тім будуть портові аґенти певно писати до наших селян, що они там дістануть ґрунт, або що зможуть поїхати після вводоби і на ґрунтові кольонїї до Парани, то-ж заздалегідь остерігаємо наших людий і інтелїґенцию сїльску, щоби они знали, що Парана з ґрунтами безусловно замкнена для наших еміґрантів. Туди не дістане ся тепер навіть той еміґрант, котрий би їхав своїм коштом! Єго завернуть з порту параньского, так як уже минувшого року завернули відтам (в жовтни) сто кількадесять руских селян назад до Галичини. — Кождий, хто тепер поїде, — чи то на кошт плянтаторів, чи навіть на свій власний кошт, — не піде на ґрунт, але виключно на роботники (т. зв. „colono“) до плянтаций кави в убийчий клімат! Такі „colon-и“ на плянтациях — то робітники з родинами, що мешкають в хатках, де перед знесенем невільництва недавно ще мешкали мурини невільники. Хто поїде туди з родиною, той вже не втече з неволї плянтаторскої. То-ж хтоби нам не вірив, най бодай їде сам на пробу, без родини, і най не продає хати, щоби мав де вернути, єсли удасть ся єму яким чудом утечи відти і не згинути від кульки плянтатора, котрий стріляє за утїкачами. — Коли наші сїльскі люди не дадуть нам віри, то може скорше повірять тим нашим Русинам, що там за морем жиють і всьо видять та на своїй шкірі знають, що там діє ся, а в американьскій „Свободї“ був у грудни 1897 р. надрукований лист бразилїйских Русинів до галицких селян, де є описано правдиво всьо і про параньскі кольонїї і про плянтациї.

Він ішов рівно з ними і не спускав з них ока, не зважаючи на то, що єго можуть побачити. Аж коли они опинили ся перед домом, в котрім мешкала Єлена Ціммерман, задержав ся й він о кільканайцять кроків поза ними. Він бачив, як Отто подав їй на прощанє руку і як она відтак шезла в домі. Яку хвилю стояв ще мов приголомшений і все дивив ся на той дім і на вікна в найвисшім поверсї, де, як він знав, було мешканє Єлениних свояків.

Вкінци стрепенув ся і єго обхопило з непобориможою силою бажанє поговорити з Оттоном і зажадати від него поясненя. Чи то був лиш припадок, що они обоє стрітили ся на улици?

Він перейшов на другий бік улиці, але по Оттонї і слїд застив.

Повернувши до дому, Кароль незвичайно зачудував ся, коли й тут не застав брата. Чувство страшного душевного болю, яке перед тим мучило єго на улици, навернуло ще з більшою силою і він мусїв з великою напругою здержувати ся, аби не зрадити, що в нїм дїє ся.

Тепер біг Кароль кождого вечера з горячковим поспіхом на Панкску улицю. Вже третого вечера побачив то само, що колись: Отто і Єлена ішли разом сьміючи ся і розмавляючи. Тепер вже не було нїякого сумнїву: они не стрічали ся случайно, ті сходини були умовлені.

Сильно зворушеного залюбленого молодця вхопив такий біль, що він ледве не скрикнув в голос. Ледве Отто і Єлена розстали ся, підбіг він тремтячи зі зворушеня до брата.

— Що ти маєш з панною Ціммерман? — спитав єго від разу.

— Я? — Отто подивив ся на него трохи заклопотано. — Нїчого. Я случайно стрітив ся з нею.

— Случайно! — Кароль гірко усьміхнув ся. — А перед трема днями?

Отто поглянув на брата з зачудованем.— Ах, то ти слїдиш нас! — замітив глумливо. — Дивіть ся; чейже ти не заздрістний?

На честнім лици Кароля появив ся горячий румянець.

— Дурниці! — скрикнув і гнївно подивив ся на усьміхаючого ся брата. — Але я шаную панну Ціммерман, котрій ми всї винні вдячність і не стерплю, аби ти вводив еї в несдаву.

— В неславу? Сьмішно! А хто-ж на нас зважає? Кого то що обходить? Взагалї, щож на тім всім єсть? Она сказала менї, що пополудни занята при улици Купільній, ну і я, як не маю що лїпшого робити, приходжу часом вечером сюди і відпроваджую еї до дому. Впрочім она дуже хороша дівчина.

Кароля аж за серце стиснуло. Він тремтїв від зворушеня і єму здавалось немов би єго хто ножем пхнув. Отже Єлена сама!

Певне, Отто був хороший хлопець, гладкий в обходженю і до того був референдарем!

— Ти любиш еї? — спитав, а єго змінені очи глядїли в тревожнім дожиданю на лице брата.

— Чи люблю? — відповів Отто і байдужно здвигнув плечима. — Она менї подобає ся.

— Але — Кароль тяжко віддихав і лиш з трудом промовив: — Чи ти вже погадав о тім, що поки що не можеш і гадати о женитьбі? Заки ти будеш міг оженити ся з Єленою, мине що найменше яких чотири або пять лїт.

— Женити ся? — Референдар поглянув з невисказаним зачудованем на брата. — А хтож гадає о тім, аби женити ся з Єлеиою Ціммерман?! Я нї! Я чей ще не одурів. Коли оженю ся, то з дівчиною, що або буде мати гроші, або буде з доброї родини, так аби я мав яку протекцию; а ще лїпше як буде мати одно і друге, так як Костуся Ґерінґ. То була би для мене партия! — І він з вдоволенем усьміхнув ся. Га, хто знає що ще колись —

Він перервав бесїду, бо почув, як нагле брат стиснув єго за рамя. Від придавлюваного в собі зворушеня Кароль аж тряс ся.

— Ти не хочеш з нею женити ся? — крикнув він до молодшого брата. — А що-ж ти хочеш від неї?

Отто вхопив своєю рукою руку брата.

— Будь так добрий — сказав спокійним голосом, що дивно відбивав від зворушеня Кароля — і пусти мене перше. Ти маєш руку як кліщі. Так! А що я від неї хочу? Нїчого! Трохи забавити ся. Менї жаль бідної дівчини. Она тут ще така чужа, ще нїчого не бачила. Тому хочу їй показати дещо з берлиньского житя. Так на пр. на завтра уложили ми собі дуже хорошу річ. Насамперед підемо всї до цирку Ренца, Марквальд з своєю Клярою — она в кравецкім склепі у Маиґаймера, знаєш, там, де той великий склад плащів — Маттенфельд з своєю малою, що єсть касиєркою в золотничім склепі при улици Фридриха і я з Єленою. Відтак підемо де разом на вечерю. Дівчина вже наперед тїшить ся.

Страшне обуренє і гнїв заволодїли Каролем. Він був би в силї того легкодуха убити і мусїв з усїх сил здержувати ся, аби не вхопити єго знов за рамя, однако все таки накинув ся на брата як скажений:

— То.... то безсовістно, то підло з твоєї сторони. Як ти сьмієш вводити панну Єлену Ціммерман в таке брудне товариство?

— Позволь! — перебив єму молодший. — Брудне товариство.... фон Маркв альд і Маттенфельд? Дуже тебе прошу....

— З такими легкими дівчатами....

— Легкі? Як то? Що люблять трохи забавити ся? Так як би не кожда дївчина любила бавити ся! Впрочім ті дївчата провадять

— **Тарифові зниженя.** Вістник розпоряджень для зелїзниць і морскої плавби з дня 17 с. м. оповіщує слїдуючі зниженя для дїткнених неурожаєм повітів: Бібрка, Бохня, Богородчани, Борщів, Броди, Бжеско, Бережани, Березів, Бучач, Хшанів, Чесанів, Домброва, Добромиль, Долина, Дрогобич, Горлицї, Городок, Грибів, Городенка, Ярослав, Ясло, Яворів, Калуш, Камінка струмилова, Кольбушова, Коломия, Косів, Краків, Коросно, Ланьцут, Лїсько, Лиманова, Львів, Мілець, Мостиска, Мисленицї, Надвірна, Ниско, Новий Торг, Новий Санч, Пільзно, Подбурже, Перемишль, Рава руска, Рогатин, Ропчицї, Рудки, Ряшів, Самбір, Санік, Сокаль, Станиславів, Старе місто, Стрий, Стрижів, Тарнобжег, Товмач, Вадовицї, Величка, Залїщики, Збараж, Жовків і Жидачів. 1) Для маючої ся спровадити на їду і до саджения призначеної бульби в наборах цїловозових цїни перевозові тарифи виїмкової ч. II. а для менших скількостий 50 прц. опусту зі звичайних цїн перевозових кляси А. 2) Для збіжа, призначеного на висїви, як: ячмінь, овес, просо і гречка 50 прц. опусту зі звичайних цїн перевозових специяльна тарифа 1. для посилок в наборах цїловозових, взглядно кляси А. для посилок в менших скількостях. Зниженя тих, важних для бульби від 16-го марта до кінця липня сего року, а для збіжа від 15-го марта до кінця мая сего року удїляє ся без дальших формальностий на підставі долученої до листу перевозового карти замовлень в стациї надавчій. Близших пояснень що-до права виставлюваня карт замовлень, як і що-до скількости маючої спровадити ся, удїляє в окрузї тутешної Дирекциї, бюро інформацийне (Готель Імпериял) і всї ц. к. уряди стацийні.

— **С райк пека ских челядників** має розпочати ся у Львові дня 5 цьвітня. Челядники домагали ся від своїх майстрів таких уступок: Заведеня сьвяткованя недїлї через цїлий день, зорганїзованя „Товариства пекарских товаришів" і заложеня при нїм примусового бюра податі працї, а вкінци управильненя відносин ученика до челядника. Коли пекарским майстрам не удасть ся вдоволити челядників, то на самі великодні сьвята готові Львовяни лишитись без хлїба.

— **Крадїж на почтї.** В Стрию, як доносять до львівских ґазет, украдено на тамошній почтї рекомендований лист, в котрім було 4.800 зр. Лист був наданий віденьским банком гіпотечним і адресований до приватної особи в Стрию poste restante. Крадїж побачено аж тодї, коли адресат упімнув ся в банку о гроші, а банк рекламував посилку. Тодї доперва пересьвідчено ся що украдено також дотичні книги, виказ і рецепіси. Підозріного о гу крадїж урядника почтового арештовано.

— **Експлъозия в церкві.** З Курска, в Росиї доносять: Минувшої недїлї лучила ся в Знаменьскім монастири страшна експлъозия. Хтось підложив під штахетки, які обкружають чудотворну ікону Матери Божої бомбу, осмотрену годинниковим механїзмом. Сходи, лїхтарнї, шиби і двері цїлковито знищені, стїни церкви порисували ся, однако сам образ не ушкоджений.

— **Средство на привернене молодости.** Хто переглядав пильно в більшій часописи оголошеня на послїдній сторонї, мусїв нераз дивувати ся над тими всїлякими средствами на поріст вусів, бороди, затемнене волося і т. д., котрими несовістні люди хотять вимантити гроші від легковірних. Задля такого оголошеня прийшло недавно перед найвисшим трибуналом в Ню-Йорку до розправи, з котрої ще доси сьміє ся цїле місто. В провінциї Кольорадо жила собі панна Олена Брук, женщина, що вже давно пережила весну і лїто свого житя. Та хотяй час немилосерно зазначував ся морщинами на єї лици, панна не переставала думати о якімсь заклятім рицарю, що мав би єї унести в зачаровану країну. На лихо чим раз густїйші морщини на лици були до сего щастя великою перепоною. Нараз вичитала панна Брук в ґазетї анонс нюйорского інститута дерматольоґічного, котрий за оплату обіцяв науковою методою привернути всякому пропавшу молодість. Аж тепер зъявить ся до мене рицар, подумала панна і прибула як стій до Ню-Йорку. В „дерматольоґічнім інститутї" списано контракт, котрим „учений" др. Пельдон за винагородою 200 долярів зобовязав ся усунути всї неправильности лиця пациєнтки а то: вигладити чоло, випрямити опадаючі повіки, зменьшити уха і заосмотрити бороду в ямочку, чим цїлий вираз лиця став би фіґлярним і принадним. Прийшла черга на операцию. Наперед витято панні Брук пасок шкіри на тїмени і стягнено краї ниткою. Болїло оно не мало, але чоло вирівнало ся, а рясницї так видовжили ся, що майже не стикали ся з собою. Відтак понарізував др. Пельдон шкіру в кількох місцях на голові, за ухами, на повіках, під носом, на носї, а вкінци на бородї, почім шкіру постягав, сильно поклямрував і велїв паннї чекати, аж погоять ся рани. Тодї після єго запевнень мала панна виглядати як сама богиня краси. І справдї рани погоїли ся, але на лици остало тілько шрамів, лїнїок, хрестиків і зморщин наслїдком натягненя шкіри, що панна замість зробити ся красшою, збридла до непізнаня і дістала лице подібне хиба до нїмецкого бурша, котрий десять лїт студиює права. За утрачену красоту заскаржила панна Брук ученого „дерматольоґа" о 50.000 долярів відшкодованя, але тим ще більше себе осьмішила, бо справа дістала ся до публичної відомости.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 23 марта. Парляментарна комісия правицї постановила на основі ухвали клюбів предложити до нинїшного вибору пос. Ферянчича на першого а Люпула на другого віцепрезидента.

Париж 23 марта. Рада мінїстрів ухвалила вибори до парляменту на день 8 мая с. р.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

Відходить до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[6]	7·48[7]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Скольного лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Крак... ові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червнядо 31 серпня лише в недїлї і сьвята.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він ріжнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

ся дуже прилично, бодай в товаристві. Особливо Кляра а єї одїж....

Але гнїв брата не так легко дав ся вгамувати.

— Чи-ж ти не бачиш — гнївав ся він — що панна Ціммерман цїлком не годить ся до вашого товариства?

Молодший не міг зрозуміти розъяреня брата.

— Чому нї? — відповів і стиснув раменами. — Я тебе не розумію. Чи Ціммерман лїпша як инші? Працює у чужих людий, аби заробити на своє удержане. А другі також нїчого иншого не роблять. Або може гадаєш, що продавати плащі чи золоті річи більше неприлично як замітати комнати чужим людям і варити їм їсти? Ти так говориш як би Єлена Ціммерман була якою княжною!

Они опинили ся коло свого дому: Отто війшов скоро до сїний. Кароль задержав ся на порозї. Він був ще надто зворушений, щоби сходити ся з родичами і сидїти в тїсній комнатї. Тому завернув ся від дверий і вийшов знов на улицю. Коли по годинї вернув до дому, Оттона вже не було.

VII.

Тої ночи спав Кароль дуже мало. Він заєдно ставив собі питане: „Що менї робити?" Видавалось єму неможливим позволити спокійно на то, щоби Єлена Ціммерман бавила ся в товаристві людий, котрих правдивого характеру она цїлком не знала. Якесь неясне чувство тревоги і заздрости стискало єму груди, коли представив собі Єлену Ціммерман в товаристві референдаря Марквальда, того вилизаного, одїтого як лялька і зарозумілого панича, що певне не мав нїяких честних намірів, коли брав до свого товариства прості дївчата. Чи то не було єго обовязком остерегти недосьвідну дївчину перед небезпечностями берлиньского житя? Але як? Якими средствами міг він порядкати? Немов в пропасници кидав ся безрадний по своїй постели придумуючи ріжні способи.

На другий день рано заволодїла ним майже розпука. Коли не було вже нїякого иншого способу, то він поговорить з самою Єленою. Він аж дрожав роздумуючи, як він їй то скаже. Що она скаже о нїм?

Коли минула 11 година, вийшов він з фабрики. Він знав, що Єлена іде о 12-ій до дому. І справдї на розї Руґійскої і Купільної улицї стрітив він єї. Она відповіла на єго привіт як звичайно приязно.

Кров ударила єму до голови. Але він запанував над собою.

— Я.... я ждав на вас, панно Єлено, маю вам щось сказати — почав вагуючись і опускаючи очи. — Позволите?

Она задержала ся, коли він єї поздоровив. Тепер пустила ся іти дальше.

— Прошу! — сказала і здивовано поглянула на него з боку.

Єму робило ся то горячо то зимно. Язик прилип до піднебіня. Оно таки тяжше, як він собі гадав. Вкінци відважив ся.

— Я бачив вас вчера з Оттоном — вимовив боязливо і зробив вид, немов би він сказав Бог знає що зухвалого.

Она почервонїла і поглянула на него.

— Я вас справдї не бачила — відповіла як би звиняючись. — Чому-ж ви не прилучили ся до нас?

— О.... я.... я бачив вас.... лиш.... лиш здалека — загикував ся Кароль.

Ішли хвилю мовчки побіч себе, обоє заклопотані і обоє гадали в души над тим як би тут вести дальшу розмову.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ТРАВА МЕДОВА

(Holcus lanatus)

власної збірки в обшару двірского **Борівна,** насїнє сьвіже і певне, на ґрунта сухі або мокрі, навіть на лихі, на пасовиска знаменита ростина, раз засїяна тревае лїт кілька. **Один корець** разом з мішком коштує **4 зр.** в. а., при закупнї нараз десять корцїв, дае ся один корець дармо — на вагу 100 клґр. 26 зр. в. а. Замовленя принимае **Й. БУЛЬСЄВИЧ в Бохни.** 13

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Вже вийшли з друку

знаменитi приписи

Печеня тїст сьвяточних

в язицї рускім

і обнимають:

Знамениті БАБКИ парені, КОЛАЧІ правдиві рускі, БАБКИ, КОЛАЧИКИ рускі і т. п.

ПЛЯЦКИ: дактелевий, знаменитий **оріховий,** НУҐАТ, Найрізнороднїйші МАЗУРКИ.

Всякі ТОРТИ: **praвaнцкий, помадковий, крухий, французкий** і т. п. Рівні кольорові **Люкри.** Тісточка на закуску.

Наука робленя знаменитих **медівників.**

Печенє сїльского хлїба на сирватцї, знаменитих Роґальків дріжджевих, Прецликів крухих і т. и.

Цїна 70 кр.

По присланю переказом почтовим 76 кр. доконує посилку franco

Народна Друкарня

Ст. МАНЕЦКОГО

Львів, Готель Жоржа. 19

Ново отворена

Аґенция дневників і оголошень

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.

принимае

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“

може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

Аґенция дневників і оголошень

принимае також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

ПОРТРЕТ Є. Сьвят.

ПАПИ ЛЬВА XIII.

виконаний після ориґіналу Генїюша, находячого ся в Ватиканьскій ґалериї

в кільканайцяти красках

(величина 38/51 цнтм.)

Цїна знижена 60 кр. (давнїйше 3 зр.)

в красних рамах 3 зр. в. а. разом з опакованєм

Замовленя принимає: Аґенция дневників Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничнї.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.